

Köpman Ingvar Dahlstrand

En Horredsprofil värd att minnas.

Född: 15/3 1916

Död: 16/10 1960

Flyttade till Horred: 16/12 1949.

Så här såg det ut när Ingvar flyttade hit till Horred.

Huset Byggdes 1946 av Bröderna Gunnarsson. Man sålde mattor och herr- och damkonfektion. 1950 övertog Dahlstrand byggnaden och verksamheten under namnet, Dahlstrands det Lilla men ändå Stora Varuhuset. Han övertog också ett postorderföretag , som hette Br. Gunnarssons efterträdare.

Man idkade även handelsresandeverksamhet.
Efter vad jag hört i norra Sverige.

Bland de anställda fanns bl. a. Alf Karlsson från Toftakärr och Olle Börjesson, Åsen.

De första åren lockade han kunder genom stora annonser inför sina populära realisationer.

Fritsla • Klarna • Skene • Örby
 (Härifrån kommer alla våra varor)

— Oh, så vacker som vårdagen här!
 — Där har ju **GLENNIECKA** kostymen från
Gunnarssons Efr. i horrad, som
 de använder så mycket som.

— Där har
 välstigt **Pappa**
 damkläder
 också!

**Välkomna för
 VÅREKIPERINGEN**

Kostnadsfri porto å kostnadsfri provtagning:

44—	46—	48—	50—	52—	54—	56—	58—
184—	174—	164—	154—	144—	134—	124—	114—

1942 är klarna på sin höj, för att de är så vackra och billiga som de är.

Fruklänningar (Priserna för 1942 är så billiga som de är)

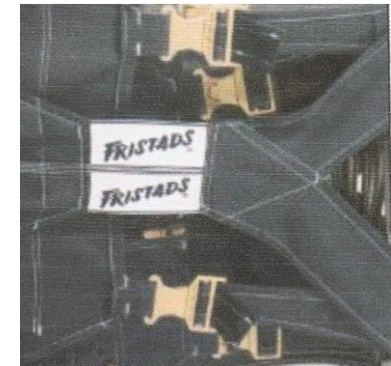
Gunnarssons Efr.
 I DAHLSTRAND • Tel. 80125, 80126

— Det här är den bästa klarna som någonsin har gjorts i NORRÖD

DETTA VAR DE
 TVÅ FÖRSTA
 ANNONSERNA
 VI HITTADE I
 BORÅS TIDNING.
 GUNNARSSONS
 EFTERTR.
 STARTNAMNET.

[illegible]

Han hade även någon form av avtal med Algots.
Det kända Boråsföretaget. På detta vis blev han
pionjär när det gällde ungdomsmodet och han
introducerade de nu så populära jeansen.

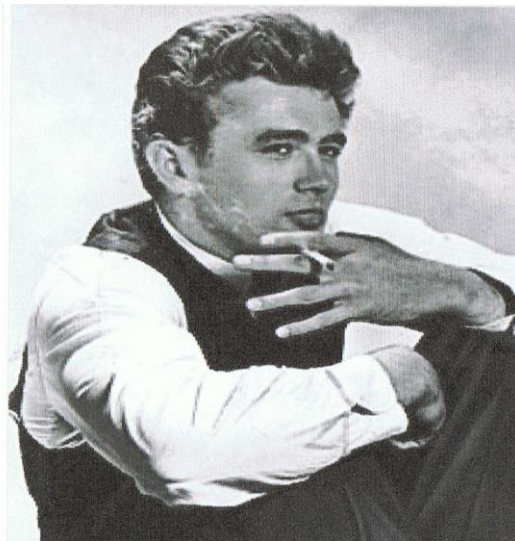

Här ovan visas jeans av modernare typ.
De första jeansen var mera lik snickarbyxor.

James Dean föddes
8/2 1931

Dog 30/9 1955

Han liksom vår huvud-
person, omkom i en
bilolycka. James körde
En Porsche 550
Spider.

Ölyckan skedde på
Highway
466.

Han hann endast med
tre
Filmer under sin karriär.
Öster om Eden, Ung
Rebell
och Jätten.

Personligen kommer jag ihåg en modell med namnet "James Dean" jeans.
De var svarta med gula nitar. De hade även någon form av förstärkning
vid sidorna. Min kompis Karl-Lennart Larsson, salig i åminnelse, och jag
brukade använda sådana jeans. Vi ansågs vara något av rebeller.
Alltid retade det någon.

Enligt dottern Ing-Marie köpte Ingvar en buss
som
man åkte runt och sålde ifrån. Men det gick bra
på
dette sättet också.

Ingvar lade ner mycket arbete på julskyltning och skyltsöndagen var en riktig festdag som innehöll bland annat musikunderhållning.

Bland dem, som framträdde kan jag nämna ortens store trumpetare, Olle Ståhl.

Ingvar inspirerade även de övriga affärerna i Horred till att lägga ner lite jobb på julskyltningen, Vilket gjorde att hela samhället var ute och tog del

av utbudet. På den tiden skulle allting göras färdigt på natten till Skyltsöndagen, allt för nyhetens behag.

På julafton klädde Ingvar ut sig till Tomte. Han besökte bl.a Västkusthemmet i Öxnevalla, och överlämnade små presenter till de intagna. (Det var tvångsvård på den tiden) Kostnaden stod Ingvar för. Trots den goda tanken och gärningen blev nog familjen lidande, och det blev många timmars väntan för Ruth och barnen i julaftonsdunklet.

Det Lilla men ändå Stora Varuhuset höll sig med egen
skräddare. Han tronade på ett bord i den klassiska
ställningen, benen i kors, när han gjorde ändringar, så att
plagget passade kunden bättre.

Han hette Larsson, förnamnet har jag glömt, han var en
mycket skicklig skräddare, men dessvärre var han svag
för alkoholhaltiga drycker, vilket ställde till det för honom.
Ibland undrar jag om vi inte gjorde tillvaron onödigt svår
för honom.

Det skall i rättvisans namn nämnas att det fanns
sömmerskor att tillgå också.

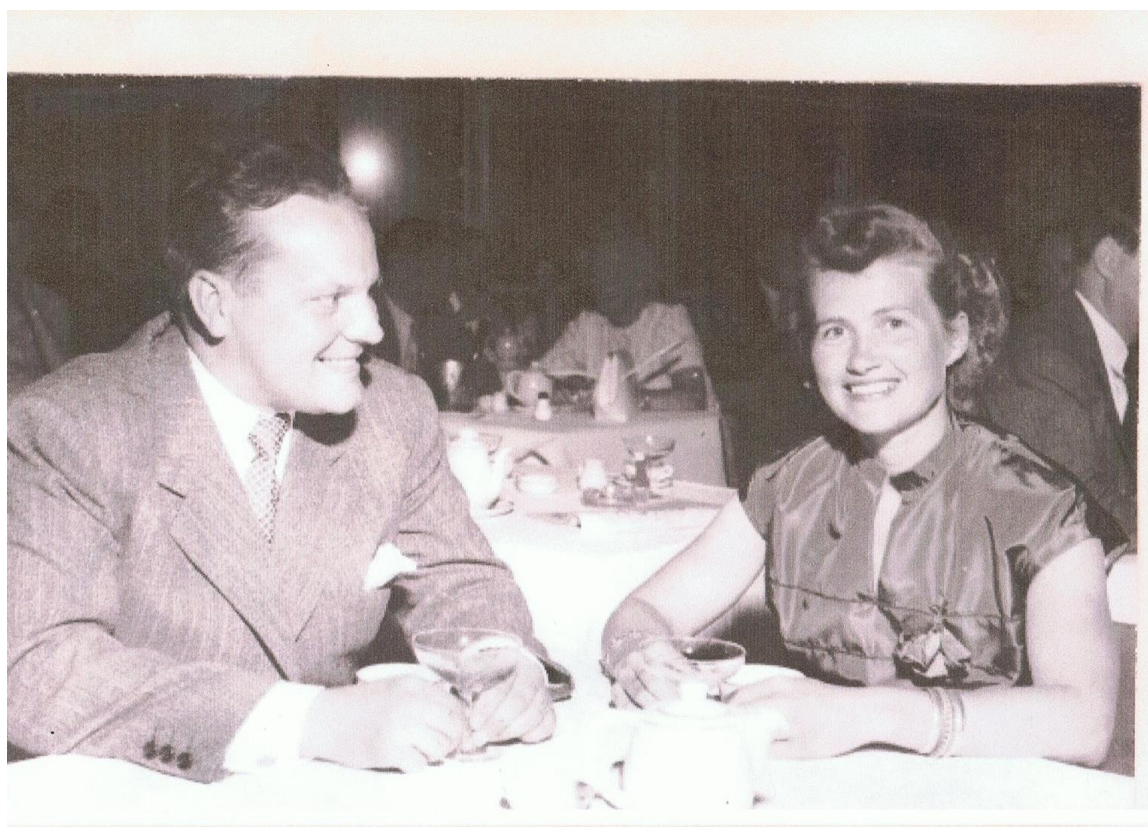
Som den nydanare Ingvar var, föll det sig det ganska naturligt att man skulle ha neonlysskyltar på Varuhuset.

Det blev tjugigt värre
Bilderna är tagen av Kjell-Åke Brorsson.

Bilden visar hur det kunde gå till i affären.
Både Ingvar och hans fru Ruth hade fördelaktigt utseende och därför
föll det sig naturligt att dom fick vackra döttrar.
Ingvar assisteras här av äldsta dottern Lisbeth.
Kunden är heter Erik Samuelsson.

Att Ingvar och Ruth var vackert par, syns på bilden.
Den är tagen vid ett besök på den ärorika
Societetsrestaurangen i Varberg.
Livet är inte bara arbete, som tur är.

Någon gång i början på femtiotalet föddes idén
att starta en s.k. sommarkiosk.

Den hade öppet från den första maj till sista
september. Man byggde även en minigolfbana, så
vitt ja minns, helt i masonit. Den låg bakom
kiosken, där de små stugorna ligger, och för att det
skulle bli riktigt mysigt, illuminerades det med
färgade lampor. Banan användes flitigt av
ungdomarna i Horred. Banrekordet hade den då
omåttligt populäre fotbollsspelaren
Lennart Olsson.

Kioskverksamheten utökades med korvförsäljning.

Speciellt potatismoset var mycket uppskattad.

Den gjordes hemma i köket av hustrun Ruth.

Ruth var en mycket lojal kvinna, och stöttade Ingvar i vått och torrt. Verksamheten växte med tiden och för att få utbudet så attraktiv, som möjligt gjorde man en tillbyggnad, där man placerade en av oss ungdomar mycket uppskattad Juke-Box. Via den kunde vi höra all den musik, som vi upptäckt på Radio Luxemburg, den tidens ledande kanal när det gällde Pop och Rockmusik. Givetvis fanns det bord och stolar för kunderna att sitta på när man åt korv, glass eller läskade sig med någon dryck.

Boråsare på väg till Varberg

Läska Er vid

Del-Monte Juice Bar vid Dahlstrands i Horred

Även finns ju tobak, tidningar, läskedrycker, glass
och choklad samt efter kl. 17 varm korv.

Vi håller den bästa servicen
och alla är hjärtligt välkomna

Intet nytt under solen; Bröd och skådespel.

Eksäter, Horred

DANS lördagen den 10 aug. kl. 20—24.

KEN LAIN:s orkester från Göteborg.

ussar avgår från Fritsla 19.20 — Kinnahult 19.30 — Kinna 19.35
Skene 19.45 — Berghem 19.55 — Björketorp 20.00.

Horreds IF

Under Ingvar Dahlstrands lagledarskap vann Horred, Västra Älvsbogsserien våren 1956.

Seriefinalen spelades mot Sätilla på Lunnavallen. Horred vann med 7 - 1.

Målskyttar: Lennart Olsson 4, Bertil Johansson 2, Ingvar Bergman 1.

För att säkra seriesegern var man tvungen att ta poäng i bortamatchen mot Mårdaklev

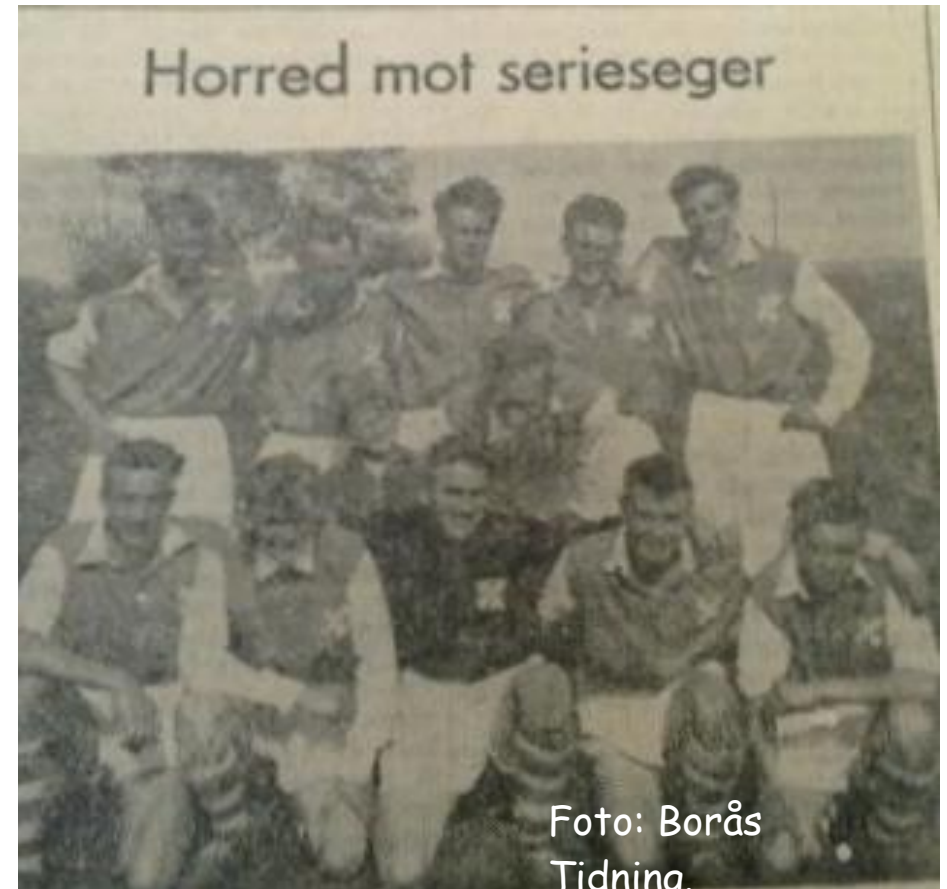
Matchen slutade 1 - 1 och seriesegern var klar.

Ingvar firade på sitt speciella sätt, genom att ge spelarna varsin slips.

Den bars med stolthet när man skulle vara fin.

Bror Karlsson
Timo Sudula
Lennart Pettersson
Bengt Svensson
Stig Idegård
Arno Nurminen
Gunnar Olsson
Ingvar Bergman
Bertil Johansson
Lennart Olsson
Olle Börjesson.

Mitt i bilden
ses en pojke.
Lagets
maskot,
Stig
Idegård
son.

Bildbeviset på Seriesegern. Hämtat från BT.

Västra Älvsborgsserien						
(Slutspelad)						
Hyssna—Bollebygd 1—1						
Ö. Frölunda—Holsjunga 2—1						
Sätilla—Mjöbäck 5—3						
Mårdaklev—Horred 1—1						
Häcksvik—Vårkulla 1—1						
Horred	18	11	5	2	49—28	27
Bollebygd	18	11	3	4	57—26	25
Sätilla	18	12	1	5	49—31	25
Mårdaklev	18	8	5	5	45—27	21
Mjöbäck	18	8	2	8	41—34	18
Ö. Frölunda	18	8	2	8	38—41	18
Vårkulla	18	6	1	11	28—43	13
Hyssna	18	4	4	10	29—42	12
Holsjunga	18	3	6	9	33—47	12
Häcksvik	18	2	5	11	17—58	9

Ingvars intresse för fotboll var stort.

(En sann elfsborgare)

Ibland föll det ihop med hans PR-sinne,
och då var han inte sen med att haka på.

Här deltar han i ett "Gubbalag".

Matchen spelades på Lunnavallen.

Motståndare var ett hopplockat damlag.

Om jag minns rätt slutade matchen oavgjort.

Domare var dåvarande stinsen Emil Olsson.

Han var far till de populära bröderna

Lennart och Gunnar Olsson.